

Sagen, af den gode Grund, at han slet ikke kan bestride det. Det viser Erfaringerne fra Tyskland tydeligt, og det viser for den Sags Skyld ogsaa vore egne Erfaringer. Vore danske Hypotekbankserier af 1906 og 1908 til $3\frac{1}{2}$ og 4 pCt. have desværre bragt os den samme Erfaring, som man overalt vil høste.

Saa anstillede det ærede Medlem med Cramers Regnebog som Grundlag nogle mærkelige Betragtninger over Forholdet mellem $3\frac{1}{2}$ og 4 pCt. Statsobligationer. Men man kan ikke her benytte Cramers Regnebog, hvor fortræffelig end denne Bog kan være. Det vil det ærede Medlem indse, hvis han vil gaa den Ting nøjere efter. Det forekommer mig, at han trods den store Visdom og Erfaring, han pukker paa, behandler disse Sager paa en meget overfladisk Maade. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde sat mig ved hans Fodder og lært af ham og derefter diskuteret hans Oplysninger med Statsgældsdirektøren. Nej, det kunde oprigtigt talt ikke falde mig ind. Det, det ærede Medlem meddelte, var ikke af den Natur, at det kunde lære os i Finansministeriet det allermindste. Det eneste, det gav os Anledning til, var en Undren over den overfladiske Maade, hvorpaa det ærede Medlem opfattede disse Forhold. Det gaar nemlig ikke saaledes til, at den effektive Rente er nøjagtig den samme for $3\frac{1}{2}$ og 4 pCt. Obligationer. Det vil det ærede Medlem kunne se f. Eks. af de tyske Kurser og mange andre lignende Eksempler, og det er der mange gode Grunde til, hvoraf jeg allerede har anført nogle, men som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa.

Det ærede Medlem kunde heller ikke bestride Rigtigheden af min Udtalelse om, at Erfaringen viser, at man ikke ved 4 pCt. Statsobligationer eller ved Laan, som i en vis Periode løbe til 4 pCt., senere til $3\frac{1}{2}$ pCt., opnaar virkelig gunstigere Vilkaar. De Eksempler, jeg anførte, maatte det ærede Medlem selvfølgelig lade staa. Men saa forbavsede det ærede Medlem mig ved at sige, at naturligvis havde han ikke ment, at dette Laan skulde være amortisabelt. Ja, jeg maa tilstaa, at det forbavsede mig. Selvfølgelig indrømmer jeg, at der kunde naas en noget højere Kurs ved et uamortisabelt 4 pCt. Laan end ved

et amortisabelt, men den Kurs kan rigtig nok kun naas, hvis man binder sig til at lade denne Gæld være urørt i en ret lang Periode, f. Eks. 20 Aar, til 4 pCt. Ellers tror jeg ikke, det vil udøve nogen nævneværdig Virkning paa Kursen. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem for Alvor vilde anbefale en saadan Fremgangsmaade, at vi skulde binde os til 4 pCt. Obligationer endog saaledes, at vi afskar os fra Konvertering eller Tilbagebetaling af Laanet i en saa lang Periode. Det vilde, forekommer det mig, være en højst uforvarlig Handlemaade.

At vi, hvis vi gaa til det indenlandske Laanemarked, sandsynligvis komme til at gaa til 4 pCt.-Typen, har jeg allerede selv fremhævet. Men hvis det ærede Medlem, som forskellige af hans Bemærkninger tydede paa, har tænkt sig, at vi ved at optage et 4 pCt. Statslaan i Sommeren 1910 kunde have faaet en større Del deraf placeret paa det danske Marked, røber han et mærkeligt Syn paa disse Forhold. Jeg tror ikke, nogen vil give det ærede Medlem Ret i, at dette havde været muligt. I det hele vise Kendsgerningerne, at det er overordentlig vanskeligt at placere 4 pCt. Obligationer paa det danske Marked for Tiden, og Aarsagerne dertil er ganske iøjnefaldende. Naar man ser, hvad vore Tiendebanksobligationer, som statsgaranterede Husbandskreditforeningsobligationer og vore Kreditforeningsobligationer i det hele staa i, forstaaer man meget vel Grunden dertil. En Placering af 4 pCt. danske Statsobligationer paa det danske Marked vilde kræve meget omhyggelig Forberedelse, muligvis visse Lovbestemmelser, som jeg imidlertid ikke i dette Øjeblik skal komme nærmere ind paa. Det er ikke noget, der kan improviseres, det maa lægges omhyggelig til Rette, hvis det skal lykkes at komme dertil.

Mine Bemærkninger om de skandinaviske Statspapirers Kurser paa Pariserbørsen være fuldkommen rigtige og paa deres Plads. Thi den Bemærkning, det ærede Medlem gjorde, kunde ikke forstaaas anderledes, end at Kursen paa danske og andre skandinaviske Statspapirer havde været i fortsat Nedgang fra Sommeren af. Hvis det ikke var Meningen, var der overhovedet ingen Mening i, hvad det ærede